

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B****SMĚRNICE RADY 94/55/ES**

ze dne 21. listopadu 1994

o sblížení právních předpisů členských států týkajících se silniční přepravy nebezpečných věcí

(Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 7)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Annexes A and B to Council Directive 94/55/EC of 21 November 1994 (*)	L 275	1	28.10.1996
► <u>M2</u>	Směrnice Komise 96/86/ES ze dne 13. prosince 1996	L 335	43	24.12.1996
► <u>M3</u>	Amendments to Annexes A and B of Council Directive 94/55/EC as announced in Commission Directive 96/86/EC (*)	L 251	1	15.9.1997
► <u>M4</u>	Směrnice Komise 1999/47/ES ze dne 21. května 1999	L 169	1	5.7.1999
► <u>M5</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/61/ES ze dne 10. října 2000	L 279	40	1.11.2000
► <u>M6</u>	Směrnice Komise 2001/7/ES ze dne 29. ledna 2001	L 30	43	1.2.2001
► <u>M7</u>	Rozhodnutí Komise 2002/886/ES, ze dne 7. listopadu 2002	L 308	45	9.11.2002
► <u>M8</u>	Směrnice Komise 2003/28/ES ze dne 7. dubna 2003	L 90	45	8.4.2003
► <u>M9</u>	Směrnice Komise 2004/111/ES ze dne 9. prosince 2004	L 365	25	10.12.2004
► <u>M10</u>	Směrnice Komise 2006/89/ES ze dne 3. listopadu 2006	L 305	4	4.11.2006

(*) Tento akt nebyl nikdy publikován v češtině.

SMĚRNICE RADY 94/55/ES

ze dne 21. listopadu 1994

o sblížení právních předpisů členských států týkajících se silniční přepravy nebezpečných věcí

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

- (1) vzhledem k tomu, že v průběhu předchozích let značně vzrostla vnitrostátní i mezinárodní silniční přeprava zboží, čímž se zvýšilo riziko výskytu nehod;
- (2) vzhledem k tomu, že všechny členské státy, s výjimkou Irska, jsou smluvními stranami Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (*ADR*), jejíž zeměpisná oblast působnosti překračuje území Společenství a která stanoví jednotná pravidla bezpečnosti mezinárodní přepravy nebezpečných věcí po silnici; že je tedy žádoucí, aby se tato pravidla rozšířila i na vnitrostátní přepravu, aby byly uvnitř Společenství uvedeny v soulad podmínky pro silniční přepravu nebezpečných věcí;
- (3) vzhledem k tomu, že právní úprava Společenství nezahrnuje úplný rozsah ustanovení pro zajištění bezpečné silniční přepravy nebezpečných věcí a odpovídající vnitrostátní právní předpisy se v jednotlivých členských státech liší; že tyto rozdíly jsou překážkou volného pohybu přepravních služeb a volného pohybu vozidel a přepravních zařízení; že za účelem odstranění této překážky musí být vymezena jednotná pravidla pro veškerou přepravu uvnitř Společenství;
- (4) vzhledem k tomu, že tato opatření musí být prováděna na úrovni Společenství, aby byla zajištěna provázanost s jinými právními předpisy Společenství, dostačující míra harmonizace pro usnadnění volného pohybu zboží a služeb a vysoká úroveň bezpečnosti při vnitrostátní a mezinárodní přepravě;
- (5) vzhledem k tomu, že ustanoveními této směrnice není dotčena platnost závazků, přijatých Společenstvím a jeho členskými státy, a to v souladu s cíli stanovenými podle *Agenda 21*, kapitoly 19, konference *UNCED* v Rio de Janeiru v roce 1992, usilovat o budoucí sladění systémů klasifikace nebezpečných látek;
- (6) vzhledem k tomu, že žádný právní předpis Společenství dosud neupravuje bezpečnostní podmínky, za kterých by měly být přepravovány biologické činitele a geneticky modifikované mikroorganismy podléhající ustanovením směrnic 90/219/EHS ⁽⁴⁾, 90/220/EHS ⁽⁵⁾ 90/220/EHS5 a 90/679/EHS ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 17, 20.1.1994, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. C 195, 18.7.1994, s. 15.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. března 1994 (Úř. věst. C 205, 25.7.1994, s. 54), společný postoj Rady ze dne 19. září 1994 (Úř. věst. C 301, 27.10.1994, s. 25) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 17. listopadu 1994 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 15.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1990, s. 1.

▼B

- (7) vzhledem k tomu, že tato směrnice přihlíží rovněž k ostatním politikám Společenství v oblasti bezpečnosti práce, konstrukce vozidel a ochrany životního prostředí;
- (8) vzhledem k tomu, že členské státy mohou nadále přijímat předpisy pro přepravu nebezpečných věcí prováděnou na jejich území vozidly, na něž se nevztahuje tato směrnice, bez ohledu na místo, kde je vozidlo registrováno;
- (9) vzhledem k tomu, že členské státy musí mít možnost uplatňovat na svém území zvláštní pravidla provozu na pozemních komunikacích pro přepravu nebezpečných věcí;
- (10) vzhledem k tomu, že členským státům musí být umožněno zachovat si své požadavky kontroly jakosti v případě určitých typů vnitrostátní přepravy do doby, kdy Komise předloží Radě zprávu ohledně těchto záležitostí;
- (11) vzhledem k tomu, že ustanovení *ADR* povolují uzavírat dohody odchylovající se od *ADR* a že velký počet dohod uzavřených dvoustranně mezi členskými státy brání volnému pohybu služeb při přepravě nebezpečných věcí; že by se těmto odchylkám mělo zamezit zahrnutím nezbytných ustanovení do příloh této směrnice; že je nezbytné stanovit přechodné období, během něž lze mezi členskými státy nadále používat stávající dohody;
- (12) vzhledem k tomu, že ustanovení *ADR* musejí být provedena v právu Společenství, včetně požadavků na konstrukci vozidel pro přepravu nebezpečných věcí; že je v této souvislosti nezbytné stanovit přechodná období, ve kterých mohou členské státy dočasně zachovat některé zvláštní vnitrostátní předpisy o konstrukčních požadavcích pro vozidla registrovaná na jejich území;
- (13) vzhledem k tomu, že by mělo být informačních postupů, které již existují pro podobné vnitrostátní legislativní návrhy, využito za účelem větší průhlednosti pro všechny hospodářské subjekty;
- (14) vzhledem k tomu, že při vnitrostátní přepravě musí mít členské státy i nadále právo používat pravidla, která se zakládají na doporučeních OSN pro přepravu nebezpečných věcí, jež se vztahují na více oborů dopravy, jestliže nebyla *ADR* přizpůsobena těmto pravidlům, která mají zjednodušit přepravu nebezpečných věcí v rámci různých oborů dopravy;
- (15) vzhledem k tomu, že členské státy si musí zachovat právo upravit nebo zakázat na svém území silniční přepravu určitých nebezpečných věcí, nikoli však z důvodů bezpečnosti přepravy; že v této souvislosti si členské státy mohou zachovat právo nařídit v případě určité přepravy velmi nebezpečných věcí použití železniční nebo vnitrozemské vodní přepravy nebo mohou trvat na zcela specifických obalech;
- (16) vzhledem k tomu, že pro účely této směrnice musí být členským státům umožněno uplatňovat přísnější nebo mírnější předpisy pro určitou přepravu, která je na jejich území prováděna vozidly tam registrovanými;
- (17) vzhledem k tomu, že harmonizace podmínek musí přihlížet ke specifickým okolnostem jednotlivých států, a proto musí být tato směrnice dostatečně pružná, aby byly členským státům povoleny určité odchylky; že by měly být stanoveny časově omezené odchylky, aby se nezamezovalo používání nových technologií a průmyslovému rozvoji;
- (18) vzhledem k tomu, že musí být možné provozovat mezinárodní přepravu na území členských států vozidly registrovaným v třetích zemích, která vyhovují *ADR*;
- (19) vzhledem k tomu, že musí být možné rychle přizpůsobit tuto směrnici technickému pokroku, aby mohla zohlednit nová usta-

▼B

noveni začleněná do *ADR* a rozhodnout o používání a provádění bezpečnostních opatření v případě nehody nebo mimořádné události; že by pro tyto účely měl být zřízen výbor a stanoven postup pro úzkou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v rámci tohoto výboru;

- (20) zohledněn k tomu, že přílohy této směrnice obsahují ustanovení o odborném vzdělání některých řidičů vozidel přepravujících nebezpečné věci po silnici; že je proto nezbytné zrušit směrnici Rady 89/684/EHS ze dne 21. prosince 1989 o odborném vzdělání některých řidičů vozidel přepravujících nebezpečné věci po silnici ⁽¹⁾,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Oblast působnosti, definice a obecná ustanovení*Článek 1*

1. Tato směrnice se vztahuje na přepravu nebezpečných věcí po silnici uvnitř členských států nebo mezi nimi. Nevztahuje se na přepravu nebezpečných věcí vozidly, která patří ozbrojeným silám nebo za která ozbrojené síly odpovídají.

2. Touto směrnicí však není dotčeno právo členských států stanovit při dodržení práva Společenství požadavky, které se týkají:

- a) vnitrostátní a mezinárodní přepravy nebezpečných věcí na jejich území prováděné vozidly, na něž se nevztahuje tato směrnice;
- b) zvláštních pravidel provozu po pozemních komunikacích pro vnitrostátní a mezinárodní přepravu nebezpečných věcí;

▼M5

- c) zajišťování kvality v podnicích, provádějí-li vnitrostátní přepravu uvedenou v bodě 1 přílohy C.

Oblast působnosti vnitrostátních předpisů obsahujících požadavky stanovené tímto písmenem se nesmí rozšiřovat.

Uvedené předpisy pozbývají účinnosti, jestliže jsou právními předpisy Společenství závazně stanovena odpovídající opatření.

Nejpozději do dvou let po vstupu v platnost evropské normy pro zajištění kvality přepravy nebezpečných věcí podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí bezpečnostní hlediska upravená tímto ustanovením společně s vhodným návrhem na prodloužení jeho platnosti, nebo na jeho zrušení.

▼B

Oblast působnosti vnitrostátních předpisů obsahujících tyto požadavky se nesmí rozšiřovat.

Uvedené předpisy pozbývají účinnosti, jestliže jsou právními předpisy Společenství závazně stanovena odpovídající opatření.

Do 31. prosince 1998 podá Komise Radě zprávu, ve které zhodnotí bezpečnostní hlediska upravená tímto ustanovením společně s vhodným návrhem na prodloužení jeho platnosti, nebo na jeho zrušení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 398, 30.12.1989, s. 33.

▼B*Článek 2*

Pro účely této směrnice se:

- „*ADR*“ rozumí Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí, uzavřená v Ženevě dne 30. září 1957, ve znění pozdějších předpisů,
- „vozidlem“ rozumí každé motorové vozidlo určené k silniční přepravě, kompletní nebo nekompletní, minimálně čtyřkolové, s maximální konstrukční rychlostí větší než 25 km/h, a jeho návěsy, s výjimkou vozidel jezdících po kolejích a zemědělských a lesnických traktorů a s výjimkou všech mobilních strojních zařízení,
- „nebezpečnými věcmi“ rozumějí látky a předměty, jejichž silniční přepravu přílohy A a B zakazují nebo povolují pouze za určitých podmínek,
- „přeprou“ rozumí každá činnost silniční přepravy zcela nebo částečně prováděná vozidly na veřejných silnicích na území členského státu, včetně nakládky a vykládky, na niž se vztahují přílohy A a B, aniž jsou dotčeny právní předpisy členských států ohledně odpovědnosti za tyto činnosti.

Takto definovaná přeprava nezahrnuje přepravu prováděnou výlučně v rámci uzavřeného prostoru.

Článek 3

1. Aniž je dotčen článek 6, nesmějí být nebezpečné věci, jejichž přepravu zakazují přílohy A a B, přepravovány po silnici.
2. Není-li v této směrnici uvedeno jinak, je přeprava nebezpečných věcí uvedených v příloze A povolena, pokud jsou splněny podmínky uvedené v přílohách A a B, zejména pokud jde o:
 - a) obaly a označení dotyčného zboží;
 - b) konstrukci, vybavení a správný chod vozidla přepravujícího dotyčné zboží.

KAPITOLA II

Odchytky, omezení a výjimky*Článek 4*

Každý členský stát může výhradně pro účely provozování vnitrostátní silniční přepravy vozidly registrovanými na jeho území zachovat své vnitrostátní právní předpisy o přepravě nebezpečných věcí po silnici, které jsou v souladu s doporučeními OSN pro přepravu nebezpečných věcí, a to do doby, než budou revidovány přílohy této směrnice tak, aby odrážely tato doporučení. Členské státy o tom uvědomí Komisi.

Článek 5

1. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, zejména v oblasti přístupu na trh, zachovává si každý členský stát právo upravit nebo zakázat přepravu určitých nebezpečných věcí na svém území, a to výlučně z jiných než bezpečnostních důvodů, např. z důvodu národní bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí.
2. Předpisy, které přijme členský stát pro provoz mezinárodní přepravy na svém území a které jsou povoleny ► **M5** podle zvláštního

▼B

ustanovení uvedeného v bodě 2 přílohy C ◀, musí mít místně omezenou oblast působnosti, vztahovat se na vnitrostátní i na mezinárodní přepravu a nesmějí vést k žádné diskriminaci.

3. a) Každý členský stát může uplatňovat přísnější přepravní předpisy, s výjimkou konstrukčních požadavků, pro vozidla registrovaná nebo uvedená do oběhu na svém území.

▼M5

- b) Členské státy si však mohou zachovat zvláštní vnitrostátní předpisy o těžišti cisternových vozidel registrovaných na svých územích až do případné změny zvláštního ustanovení v bodě 3 přílohy C, nejpozději však, v souladu se změněnou verzí AGRD účinnou od 1. července 2001, do 30. června 2001, pokud jde o cisternová vozidla podléhající zvláštnímu ustanovení v odstavci 3 přílohy C, a do 30. června 2005, pokud jde o jiná cisternová vozidla.
- c) Členské státy, ve kterých je okolní teplota pravidelně nižší než -20 °C, mohou uložit přísnější normy ohledně provozní teploty materiálů používaných na plastové obaly, cisterny a jejich vybavení určené k použití ve vnitrostátní silniční přepravě nebezpečných věcí na svém území, dokud nebudou do příloh zahrnuta ustanovení o příslušných referenčních teplotách pro různá podnebná pásma.

▼B

4. Jestliže členský stát dojde k závěru, že používané předpisy jsou nedostatečné pro omezení nebezpečí spojeného s přepravou v případě nehody nebo mimořádné události a že je naléhavě nezbytné učinit další opatření, oznámí zamýšlená opatření Komisi ještě v jejich v přípravné etapě. Komise postupem podle článku 9 rozhodne, zda provedení těchto opatření schválí, a určí dobu jejich trvání.

5. Členské státy mohou zachovat vnitrostátní předpisy platné k 31. prosinci 1996, které se týkají

- přepravy látek podtřídy 1.1,
- přepravy jedovatých, nestálých nebo hořlavých plynů třídy 2,
- přepravy látek s obsahem dioxinů nebo furanů nebo
- přepravy v cisternách nebo cisternových kontejnerech množství většího než 3 000 litrů kapalin tříd a podtříd 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 nebo 8, které nejsou uvedeny pod písmeny b) nebo c) těchto tříd či podtříd.

Tyto předpisy se mohou vztahovat pouze na

- zákaz přepravy po silnici, pokud lze využít železniční nebo vnitrozemské vodní přepravy,
- požadavek na používání určité vhodné trasy,
- další předpisy o balení látek s obsahem dioxinů nebo furanů.

Oblast působnosti těchto předpisů nelze rozšiřovat ani je nelze činit přísnějšími. Členské státy sdělí tyto předpisy Komisi, která o nich informuje ostatní členské státy.

Článek 6

1. Členský stát může na svém území povolit silniční přepravu nebezpečných věcí klasifikovaných, balených a označených v souladu s mezinárodními požadavky pro námořní nebo leteckou přepravu, kdykoli přeprava zahrnuje cestu po moři nebo vzduchem.

2. Ustanovení příloh A a B o použití jazyků při označování a v požadovaných podkladech se nevztahuje na přepravu omezenou

▼B

na území jednoho členského státu. Pro přepravu na svém území mohou členské státy povolit použití jiných jazyků než jazyků uvedených v přílohách.

▼M5

3. Na svém území může členský stát povolit použití vozidel vyrobených před 1. lednem 1997, která nevyhovují této směrnici, ale byla vyrobena v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými k 31. prosinci 1996, pokud jsou tato vozidla udržována v požadovaném bezpečnostním stavu.

Cisterny a vozidla vyrobené od 1. ledna 1997, které nevyhovují příloze B, ale byly vyrobeny v souladu s požadavky této směrnice platnými ke dni jejich výroby, mohou být nadále používány pro vnitrostátní přepravu až do doby určené postupem podle článku 9.

4. ►**M7** Každý členský stát může zachovat vnitrostátní právní předpisy platné ke dni 31. prosince 1996 týkající se konstrukce, užití a podmínek přepravy nových tlakových sudů a nosičů tlakových lahví ve smyslu zvláštních ustanovení uvedených v odstavci 4 přílohy C a nových kontejnerů, které nejsou v souladu s přílohami A a B, dokud odkazy na normy pro konstrukci a užití kontejnerů, tlakových sudů a nosičů tlakových lahví nebudou do příloh A a B zahrnuty se stejnou závazností jako ustanovení této směrnice, v každém případě však nejdéle do 30. června 2003. Tlakové sudy, nosiče tlakových lahví a kontejnery vyrobené před 1. červencem 2003 a ostatní nádržky vyrobené před 1. červencem 2001 a udržované na požadované úrovni bezpečnosti smějí být nadále užívány za původních podmínek. ◀

Tyto lhůty se prodlužují pro nádrže a cisterny, pro které neexistují podrobné technické požadavky nebo pro které nebyly do příloh A a B doplněny dostatečné odkazy na odpovídající evropské normy.

Nádrže a cisterny uvedené v druhém pododstavci a nejzazší lhůta pro začátek uplatňování této směrnice ohledně těchto nádrží a cisteren budou stanoveny postupem podle článku 9.

▼B

5. Členský stát může zachovat jiné vnitrostátní předpisy, než které jsou uvedeny v přílohách A a B, týkající se referenční teploty pro přepravu zkapalněných plynů nebo směsí zkapalněných plynů na jeho území, dokud nebudou předpisy týkající se referenční teploty pro různá podnebná pásma začleněny do evropských norem a odkazy na ně uvedeny v přílohách A a B.

6. Členský stát může pro přepravu na svém území povolit používání obalů vyrobených před 1. lednem 1997, které však nemají osvědčení podle *ADR*, pokud je na těchto obalech uvedeno datum výroby, mohou vyhovět zkouškám stanoveným vnitrostátními právními předpisy platnými k 31. prosinci 1996 a jsou udržovány v odpovídajícím bezpečnostním stavu (včetně případných zkoušek a prohlídek); kovové mezi-lehlé kontejnery na hromadné zboží a kovové sudy o obsahu více než 50 litrů smějí být používány až do 15 let od data výroby; ostatní kovové obaly a veškeré plastové obaly smějí být používány až do pěti let od data výroby, ale nejpozději do 31. prosince 1998 ►**M5**, s výjimkou plastového obalu, jehož objem nepřekračuje dvacet litrů; v tom případě může být výše uvedená lhůta prodloužena nejdéle do 30. června 2001 ◀.

7. Členský stát může do 31. prosince 1998 povolit na svém území přepravu určitých nebezpečných věcí zabalených před 1. lednem 1997, pokud jsou tyto věci klasifikovány, zabaleny a označeny v souladu s požadavky stanovenými vnitrostátními právními předpisy platnými před 1. lednem 1997.

8. Členský stát může pro vnitrostátní přepravu, při níž jsou používána vozidla registrovaná na jeho území, zachovat vnitrostátní právní předpisy platné ke dni 31. prosince 1996 pro uvádění nouzového kódu namísto identifikačního čísla nebezpečnosti uvedeného v příloze B.

▼M5

9. Členský stát může přijmout méně přísná ustanovení, než jsou ustanovení uvedená v přílohách A a B této směrnice, pro přepravu malých množství určitých nebezpečných věcí s výjimkou látek se střední nebo vysokou radioaktivitou, jestliže to Komisi oznámí předem a nejpozději do 31. prosince 2002 nebo do dvou let po nejzazší lhůtě pro uplatňování pozměněného znění příloh A a B této směrnice.

Pro místní přepravu omezenou na své území mohou členské státy přijmout předpisy odchylné se od ustanovení příloh, jestliže to Komisi oznámí předem a nejpozději do 31. prosince 2002 nebo do dvou let po nejzazší lhůtě pro uplatňování pozměněného znění příloh A a B této směrnice.

Při uplatňování odchylek stanovených v prvním a druhém pododstavci musí být vyloučena jakákoli diskriminace.

Bez ohledu na výše uvedené mohou členské státy, jestliže to Komisi předem oznámí, přijmout předpisy obdobné předpisům přijatým ostatními členskými státy na základě tohoto odstavce.

Komise přezkoumá, zda podmínky stanovené v tomto odstavci byly splněny, a postupem podle článku 9 rozhodne, zda dotyčné členské státy mohou dané odchylky přijmout.

▼B

10. Nesníží-li se tím úroveň bezpečnosti, může členský stát povolit dočasné odchylky od přílohy A a B, aby mohl na svém území provádět zkoušky nezbytné k přizpůsobení uvedených příloh technickému a průmyslovému pokroku. Komise o tom musí být informována a uvědomí o tom ostatní členské státy.

Dočasné odchylky schválené příslušnými orgány členských států na základě ►**M5** zvláštních ustanovení podle bodu 5 přílohy C ◄ musí mít formu vícestranných dohod předložených všem příslušným orgánům členských států orgánem, který se pro danou dohodu ujal iniciativy. Komise o tom musí být informována.

Odchylky uvedené v prvním a druhém pododstavci se uplatní bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení odesílatele, přepravce nebo příjemce; odchylky mohou trvat až pět let a tuto dobu nelze prodloužit.

▼M5

11. Členský stát může na svém území vydat povolení pro provozování výjimečné přepravy nebezpečných věcí, která je buď zakázána přílohami A a B, nebo je prováděna za odlišných podmínek, než jsou stanoveny v přílohách A a B, jestliže je tato výjimečná přeprava jasně definována a časově omezena.

▼B

12. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou do 31. prosince 1998 členské státy uplatňovat stávající dohody s jinými členskými státy, které byly uzavřeny v souladu s ADR, bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení odesílatele, přepravce nebo příjemce. Jakékoli další odchylky, které jsou povoleny podle ►**M5** zvláštních ustanovení uvedených v bodě 5 přílohy C ◄, musí vyhovovat odstavci 10.

Článek 7

S výhradou vnitrostátních předpisů nebo předpisů Společenství o přístupu na trh je používání vozidel registrovaných nebo uvedených do provozu ve třetích zemích povoleno k provádění mezinárodní přepravy nebezpečných věcí ve Společenství, pokud je tato přeprava v souladu s ADR.

▼B

KAPITOLA III

Závěrečná ustanovení*Článek 8*

Změny nezbytné pro přizpůsobení ►**M5** příloh A, B a C ◀ vědeckému a technickému pokroku v oblasti upravené touto směrnicí, aby byly zohledněny změny příloh ADR, se přijímají postupem podle článku 9.

▼M5*Článek 9*

1. Komisi je nápomocen Výbor pro přepravu nebezpečných věcí.
2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B*Článek 10*

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1997. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

1. Směrnice 89/684/EHS se zrušuje s účinkem od 1. ledna 1997.
2. Dočasná osvědčení vydaná členskými státy na základě čl. 4 odst. 2 pouze pro vnitrostátní přepravu zůstávají v platnosti do 31. prosince 1996. Osvědčení vydaná na základě čl. 4 odst. 4 této směrnice mohou být používána až do konce jejich platnosti, nejpozději však do 1. července 1997 pro nebezpečné věci přepravované v cisternách nebo pro výbušniny a do 1. ledna 2000 pro ostatní nebezpečné věci.

Článek 12

Tato směrnice je určena členskými státy.

▼ **M10**

PŘÍLOHA A

Ustanovení přílohy A k Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) použitelné s účinkem od 1. ledna 2007 s tím, že slova „smluvní strana“ se nahrazují slovy „členský stát“.

Znění změn přílohy A k ADR ve znění z roku 2007 bude zveřejněno, jakmile bude dostupné ve všech úředních jazycích Společenství.

▼M10*PŘÍLOHA B*

Ustanovení přílohy B k Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) použitelné s účinkem od 1. ledna 2007 s tím, že slova „smluvní strana“ se nahrazují slovy „členský stát“.

Změny přílohy B k ADR ve znění z roku 2007 bude zveřejněno, jakmile bude dostupné ve všech úředních jazycích Společenství.

▼ **M5***PŘÍLOHA C***Zvláštní ustanovení k některým článkům této směrnice**

1. Za vnitrostátní přepravu ve smyslu čl. 1 odst.2 písm. c) se považuje přeprava
 - i) výbušných látek a předmětů třídy 1, kdy množství výbušné látky obsažené v jedné přepravní jednotce překračuje:
 - 1 000 kg pro třídu 1.1, nebo
 - 3 000 kg pro třídu 1.2, nebo
 - 5 000 kg pro třídu 1.3 a 1.5;
 - ii) následujících látek v cisternách nebo cisternových kontejnerech o celkové kapacitě nad 3 000 litrů:
 - látek třídy 2: plyny zařazené do těchto rizikových skupin: F, T, TF, TC, TO, TFC, TOC,
 - látek tříd 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 a 8; látky neuvedené pod písmeny b) nebo c) v těchto třídách nebo v nich uvedené, ale mající kód nebezpečnosti s třemi nebo více významnými čísly (nezahnující žádnou nulu);
 - iii) následujících souborů třídy 7 (radioaktivní materiály): soubory štěpných materiálů, soubory typu B (U), soubor typu B (M).
2. Zvláštním ustanovením k čl. 5 odst. 2 ► **M8** je kapitola 1.9 přílohy A ◀.
3. Zvláštním ustanovením k čl. 5 odst. 3 písm. b) je bod 211 128. přílohy B.
4. Zvláštním ustanovením k čl. 6 odst. 4 ► **M8** jsou definice pojmů láhev, „velká láhev“, „tlakový sud“, „kryogenní nádoba“ a „svazek lahví“ podle bodu 1.2.1 přílohy A ◀.
5. Zvláštními ustanoveními k čl. 6 odst. 10 ► **M8** jsou ustanovení kapitoly 1.5 přílohy A ◀.